Yayınlayan: Ankara Üniversitesi KASAUM

Adres: Kadın Sorunları Araştırma ve Uygulama Merkezi, Cebeci 06590 Ankara

Fe Dergi: Feminist Eleştiri 10, Sayı 2 Erişim bilgileri, makale sunumu ve ayrıntılar için: http://cins.ankara.edu.tr/

Kabak ve Kıtlık

Güneşin Aydemir

Çevrimiçi yayına başlama tarihi: 15 Aralık 2018

Bu makaleyi alıntılamak için: Güneşin Aydemir "Kabak ve Kıtlık" Fe Dergi 10, no. 2 (2018), 175-

URL: http://cins.ankara.edu.tr/20_16.pdf

Bu eser akademik faaliyetlerde ve referans verilerek kullanılabilir. Hiçbir şekilde izin alınmaksızın çoğaltılamaz.

175 Aydemir

Kabak ve Kıtlık

Güneşin Aydemir (hikayeleştiren: Özlem Şendeniz)

fotoğraf: Özlem Şendeniz

İnsan hikâyeleri kıymetli bilgi depolarıdır. 3-4 sene Çanakkale, Kaz Dağları'nda bir Türkmen köyünde, Tahtacı Alevileri ile birlikte yaşadım. Bu köy ölmekte olan bir köydü. Çocuk yoktu köyde, en son düğün 20 sene önce yapılmıştı. Yani öylece yaşlanmakta olan, yok olmak üzere olan bir köyden söz ediyoruz. Burada yaşayan kadınlar gerçekten ellerinde bastonla gezen, iki büklüm teyzelerdi. Ama yine bu kadınlar, her sene bahçelerini ekmeye gidiyorlardı. Her sene muhakkak bir iki şey, bir iki kök bitki yetiştiriyorlardı.

Kaldığımız evin her bir yanında bu teyzeler yaşıyordu. Akşamları da yığınak dedikleri, bizim evi önünde, bir araya geliyorlardı. Evimizin bir yanında Esime teyze, öbür tarafımızda, artık aramızda olmayan, Güllü teyze yaşıyordu. Aktaracağım bu hikâye yaklaşık yedi sene öncesine ait. Bir gün Esime teyze evimize geldi ve "Gelin size bir şey vereceğim" diyerek bizi çağırdı heyecanla. Onunla evinin avlusuna gittik. Avluda çeşitli büyüklüklerde 20 kadar dışı beyaz, içi turuncu olan cinsten bal kabakları duruyordu. Esime Teyze "en büyüğünü size vericem" derken bizde başka bir merak oluşmuştu; "Esime teyze bunlar nereden çıktı?" diye sorduk. "Valla hepsi bir kökten, bir tohumdan çıktı. Ne suladım, ne çapaladım, hiçbir şey yapmadım, kendiliğinden çıkmış bunlar. Bir tane ekmiştim, bunların hepsi bir çekirdekten çıktı. Ondan sonra, hepsi de büyümüş böyle" dedi. Aynı merak duygusu ile avludaki bal kabaklarını tarttık. Ortalama 18 kilo gelen bal kabaklarının en büyüğü 20 kiloydu.

20 kiloluk en büyük kabağı testere ile kestik. İçinden tohumları çıkarttık. Merakımızın izinden giderek tohumları saydık. O büyük kabaktan yaklaşık 900 tane tohum çıktı. Tek bir tane kabaktan! Sonra bizi aldı bir hesap yapma derdi. Bir tek tohumdan 20 tane kabak çıkmıştı ve kabaklardan birinin içinden 900 tane de tohum. Hadi diyelim ki bu tohumların yarısı çıkmadı, çıkanların bir kısmını hayvan yedi vesaire. Geriye 200 tane tohum kalır. Tek bir tane kabaktan 200 tohum elde edilebilir. Esime teyzenin bir tohumundan da 20 tane kabak bitmişti. Kaba bir hesap ile 4000 tohum çıkıyor bir senede... Bütün bu tohumlar ekilse, kabak bolluğu olur dünyada. Merakımızın bizi getirdiği yerde karşımıza çıkan, dünyada açlık niye var sorusu oldu. Yani, bu kadar bereketli bir ürün varken, niye aç kalıyoruz?

Bu sorunun yanıtını diğer komşumuz, Güllü teyze verdi bizlere. Biz o köyde geleneksel tohumların yok oluşunu gözlemlerken üstelik. Bir gün Güllü teyze ile sohbet ediyorduk ve ona hiç şehre gidip gitmediğini sorduk. O da Balıkesir'de yaşayan kızının yanına bir kez gittiğini anlattı bizlere. "Ben şehirde bir hafta kaldım. Baktım hava olmuş, toprak kabarmış. Kabak ekmek lazım diyorum, millet çay içiyor, bisküvi yiyor. Bir şey yaptıkları yok." En sonunda biraz isyan ederek demiş ki Güllü teyze "beni köyüme götürün, ben kabak ekicem."

^{*}Buğday Ekolojik Yaşam Destekleme Derneği

176 Kabak ve Kıtlık

Peki Güllü teyze, kimsenin kabak falan ektiği yok ne olacak bu hal?" diye sorduk ona. O da bize sorumuzun ve aslında il hikâyemizdeki sorumuzun da yanıtını verdi: "eee ne olacak, kıtlık olacak" dedi.

Bu cevap bir başka açıdan daha önemli aslında. Zira bizim bu sohbetleri ettiğimiz dönemde iklim değişikliği ile ilgili bilim insanları Uluslararası İklim Değişikliği Paneli için toplanmışlardı. Panelin sonunda mealen kısaca iklim değişikliğinin gerçek bir olay olduğunu, bilimsel olarak kanıtlandığını ve sebebinin de insan olduğunu söyleyen bir rapor yayınlandı. Raporun içerisinde iklim değişikliğinin olası etkileri arasında kıtlık olacağı da yazıyordu. Yani aslında bilim insanlarının bir sürü veriyi analiz ederek ulaştıkları sonuca, günün sonunda kıtlık olacağı sonucuna, Güllü Teyze de dağın başında oturarak havanın durumuna, toprağın durumuna, şehirdeki insanların yaşamına bakarak ulaşmıştı.

Günün sonunda kıtlık olacaktı. Ya da kabak ekilecekti!

